

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

8.1.2014

B7-0012/2014

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost
(2013/2994(RSP))

**Inês Cristina Zuber, Willy Meyer, Paul Murphy, Jacky Hénin,
Martina Anderson, Marie-Christine Vergiat, Younous Omarjee,
Kyriacos Triantaphyllides, Nikolaos Chountis**
în numele Grupului GUE/NGL

**Rezoluția Parlamentului European referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost
(2013/2994(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 34,
  - având în vedere Carta socială europeană (revizuită) a Consiliului Europei, în special articolul 31,
  - având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2011 referitoare la o strategie a UE pentru persoanele fără adăpost¹,
  - având în vedere Rezoluția sa din 11 iunie 2013 referitoare la locuințele sociale din Uniunea Europeană²,
  - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât accesul la locuințe este un drept fundamental și o condiție prealabilă pentru exercitarea și valorificarea cetățeniei în condiții de deplină demnitate; întrucât garantarea accesului la o locuință decentă și adecvată este o obligație internațională a statelor membre, pe care Uniunea trebuie să o respecte, dreptul de acces la o locuință și dreptul la asistență în ceea ce privește locuința fiind consacrate în constituțiile multor state membre și recunoscute la articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, la articolele 30 și 31 din Carta socială europeană (revizuită) adoptată de Consiliul Europei și la articolul 25 din Declarația universală a drepturilor omului;
- B. întrucât măsurile neoliberale de austeritate care au fost impuse prin așa-numitul Memorandum de înțelegere al Troicii, în special în contextul așa-numitelor planuri naționale de reformă, al guvernantei economice și al semestrului european și care vor fi înrăutățite de Pactul fiscal contribuie la adâncirea crizei sociale și economice din câteva țări cu o economie mai fragilă, impunând un recul social care se repercutează asupra societății noastre;
- C. întrucât aceste politici conduc la reducerea salariilor lucrătorilor, la o scădere a cererii interne și a veniturilor fiscale, la distrugerea sistemelor de protecție socială și la reducerea brutală a investițiilor publice; întrucât, prin urmare, viața devine tot mai dificilă pentru familiile din clasa muncitoare, în special pentru femei, copii și imigranți din această categorie socială, care sunt principalele victime ale agravării sărăciei, a șomajului și a muncii precare și prost remunerate;
- D. întrucât în UE peste 26 de milioane de persoane nu au un loc de muncă, 19% dintre copii

---

¹ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 101.

² Texte adoptate, P7_TA(2013)0246.

sunt amenințați de sărăcie, 8% din populație suferă de lipsuri materiale grave, iar 24,2% se confruntă cu riscul sărăciei, lucrătorii săraci reprezintă o treime din adulții de vârstă activă amenințați de riscul sărăciei, iar în fiecare seară 410 000 persoane nu au un adăpost;

- E. întrucât agravarea crizei economice și financiare și aplicarea unor măsuri de austeritate, care au drept consecință reducerea salariilor și creșterea ratei șomajului, coroborate cu nivelul ridicat al chiriilor și cu rambursările ipotecare în creștere, conduc la o creștere a numărului de evacuări și de proprietăți puse sub sechestru de bănci, în special în țări precum Spania, în care s-au înregistrat peste 400 000 de evacuări din 2008; întrucât absența *datio in solutum* implică excluderea socială și financiară, un obstacol major pentru găsirea unei alte locuințe;
- F. întrucât speculațiile masive din sectorul locuințelor au condus la creșterea spectaculoasă a profiturilor băncilor și ale speculatorilor imobiliari și la o bulă imobiliară masivă; întrucât, după spargerea bulei imobiliare, milioane de persoane din toată Europa s-au aflat într-o situație patrimonială negativă, riscând să își piardă locuințele, ceea ce a condus la sute de mii de evacuări forțate;
- G. întrucât profilurile sociale și familiale ale persoanelor care fac apel la locuințe sociale s-au schimbat și, în prezent, există o cerere crescută pentru astfel de locuințe;
- H. întrucât în majoritatea statelor membre ale UE există un deficit de locuințe sociale și o nevoie tot mai mare de locuințe accesibile din punct de vedere financiar,
  - 1. consideră că este necesar ca aceste noi realități sociale să fie identificate cât mai urgent pentru a elabora strategii privind locuințele adecvate și coerente cu situația reală din fiecare stat membru;
  - 2. reamintește faptul că respectarea dreptului la locuință este o condiție a respectării depline a celorlalte drepturi fundamentale, inclusiv a drepturilor politice și sociale; consideră că dreptul la locuință ar trebui să se concretizeze printr-o garanție că cetățenii și familiile vor avea locuințe adecvate care să le satisfacă nevoile și să le protejeze bunăstarea, viața privată și calitatea vieții, contribuind astfel la justiția și coeziunea socială și la combaterea excluziunii sociale și a sărăciei;
  - 3. solicită dezvoltarea unei strategii integrate ambițioase, având la bază un sprijin bugetar și resurse mai consistente pentru strategiile naționale, cu obiectivul de a soluționa cât mai curând posibil problema lipsei de adăpost, în cadrul mai larg al incluziunii sociale;
  - 4. subliniază că strategia va da rezultate doar dacă este integrată într-un plan general care să combată sărăcia și șomajul, să promoveze dezvoltarea economică și să pună capăt subminării drepturilor și standardelor din domeniul muncii și a nivelului salariilor, combinat cu o politică de planificare a teritoriului și o politică privind locuințele care să vizeze satisfacerea nevoilor populației și respectarea drepturilor acesteia, și nu interese financiare sau speculative;
  - 5. consideră că UE ar trebui să sprijine statele membre pentru aplicarea strategiilor lor de tranziție privind persoanele fără adăpost, în special:

- adoptând dispoziții legislative împotriva speculației, prin controlarea prețurilor la locuințe;
  - creând o rețea de adăposturi decente și adecvate în zonele urbane;
  - asigurând universalitatea și gratuitatea acestor adăposturi prin legislația-cadru;
  - garantând monitorizarea adecvată a persoanelor din fiecare adăpost de către echipe multidisciplinare, care să includă personal medical, și aplicarea unor planuri de incluziune socială pentru persoanele al căror handicap nu le împiedică să ducă o viață activă;
  - creând „planuri de cazare imediată” bazate pe utilizarea parcului de locuințe din statele membre (unde există) sau pe recuperarea clădirilor reutilizate sau libere, asigurând astfel locuințe pentru toate persoanele fără adăpost;
  - creând echipe multidisciplinare pentru a-i monitoriza pe toți cei care participă la aceste planuri și pentru a interveni în diverse probleme (dependențe, boli fizice și psihice, dificultăți la integrarea pe piața muncii etc.) cu care se confruntă aceste persoane;
  - adoptând măsuri, de exemplu reglementări pentru introducerea *datio in solutum* (unde nu există), sau declarând starea de urgență în domeniul locuințelor, atunci când acest lucru este necesar pentru a garanta dreptul la o locuință;
  - introducând un moratoriu imediat asupra evacuărilor din locuințe și adoptând legi prin care să se interzică evacuarea proprietarilor care au întârzieri la plata ipotecii ca urmare a crizei economice;
  - introducând un program de lucrări publice pentru construirea de locuințe sociale noi și decente pentru toți;
6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.